

D. Paa Udvalgets Forlangende om

„Oplysning om de Bestemmelser, der ere trufne med Hensyn til Tjenesteforholdet mellem Regimenterne og de disse underlagte Batailloner, samt for Regimentsdepotkommandørernes Virksomhed, saavel som Grundene, der have ledet til disse Bestemmelser.“

har det modtaget følgende Svar:

„Af det vedlagte Tjenestereglement vil det ses, at Fodfolksregimenternes Depotkommandør er bestemt til i Krigstid at overtage Kommandoen over Regimentets Depot, ligesom at han i Fredstid kan anvendes efter Regimentets nærmere Bestemmelse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Forretninger der saaledes ville kunne komme til at paahvile Depotkommandøren, skal det bemærkes, dels at han i de udenbys Garnisoner, i hvilke Regimentschefen er Kommandant, kan paaregnes at ville komme til at assistere Chefen ved denne Gren af hans Forretninger, dels at Ministeriet for Tiden har det Spørgsmaal under Overveielse, om det ikke skulde være ønskeligt, naar Forholdene iøvrigt talte derfor, at anvende Depotkommandøren som Forstander for de Befalingsmandsskoler, der oprettes ved Regimentet. Der vilde ved en saadan Ordning kunne opnaas den Fordel, at Forstanderen for disse Skoler ikke behøvede at vexle hvert Aar, ligesom ogsaa den Tjeneste, der saaledes vilde blive Depotkommandøren paalagt, vilde være af Betydning med Hensyn til at udvikle ham til ved indtrædende Krigsberedskab fyldestgjørende at kunne bestride den vigtige og i mange Henseender særdeles vanskelige Post, han da vilde komme til at beklæde. Det vilde sikkert ogsaa være til Gavn saavel for Fodfolkets Kapitainsklasse i Almindelighed som for de paagjældende Personer, om Stillingen som Depotkommandør paa denne Maade kunde hæves til at anses for en af de vigtigste og mest betroede Kapitainsposter.

Ved de Overveielser, som fandt Sted ved den ovennævnte Kommission om Administrationen af Regimenternes Munderingsvæsen, som Spørgsmaalet selvstændigt ogsaa frem, om det vilde være heldigt at gaa over til en Regimentsadministration for Brugsbeholdningernes Vedkommende. Det var indlysende, at Eaadant vilde være forbundet med en pøbelkelig Økonomi, og at man i saa Fald kunde benytte Depotkommandøren ved denne Administration. Men da det navnlig fra Forplejningskorpsets Side blev fremhævet, at den hidtil brugte Administration, hvor det egentlige Ansvar for Munderingsstykkernes forsvarlige Behandling og Fornyelse hviler paa Underafdelingerne, havde givet fortrinlige Resultater og derfor i Sængden vilde være mere økonomisk end en Ordning, hvor Ansvaret ligesom er flydende, besluttede Ministeriet sig til at ordne Forholdet saaledes som i Reglementet angivet; man opnaar derved, foruden at det i Marenes Løb sandsynlig er mest økonomisk, tillige det, at man i de større Brugsbeholdninger har en betydelig Reserve, som der, efter hvad Erfaringen lærer, i Krigstid hurtigt vil blive Brug for; man vil da maasse kunne undgaa en Del af de betydelige Tab, som ere forbundne med under Krigsforhold hurtigt at skulle skaffe Klæder tilveie af tvivlsom Beskaffenhed fra private Fabriker. Den af Krigsministeriet saaledes fastsatte Ordning af Munderingsøkonomien er ogsaa i det Væsentlige den samme som den i den tydske Hær gennemførte Ordning; den Rolle, som i denne Hær med Hensyn til Munderingsøkonomien er tillagt Regimentet, omfatter væsentligst den Del af de med Munderingsvæsenet forbundne Forretninger, som her hos os er henlagt under Munderingsdepotet.

Med Hensyn til de Bestemmelser, som ere trufne for Ordningen af Tjenesteforholdet mellem Regimenterne og de dem underlagte Batailloner, skal Ministeriet indskrænke sig til at henvise til Tjenestereglementet, da de i det indeholdte Bestemmelser for Tjenesten i Regiment og Bataillon formentlig med tilstrækkelig Tydelighed vilde vise, hvorledes Forholdet er ordnet. Det skal blot bemærkes, at Ministeriet, for at antyde, hvad der skulde være Grundtanken ved Affattelsen af de Bestemmelser, der skulde regulere dette Forhold, ved Medfattelsen af den ovennævnte Kommission til Udarbejdelse af Tjenestereglementet, uiljendegav Kommissionen, at den skulde gaa ud fra som almindelig Grundregel, at Regimentet skulde være den administrative Enhed, at Regimentschefen skulde være Jurisdiktionschef, medens der dog vilde være at tillægge Bataillonschefen en vis arbitrar Straffemyndighed, og at Sidstnævnte i det Hele taget ikke burde begrænses mere end nødvendigt.“

Underudvalget skal til yderligere Oplysning tilføje, at det nye Tjenestereglement for Fodfolkets Vedkommende fastsætter

Regimentschefens Stilling saaledes: